

بررسی میزان پاسخ کامل و عوارض دارویی در بیماران مبتلا به لوسمی حاد میلوئیدی تحت درمان رژیم القایی با high-dose daunorubicin بستری در بیمارستان شهید قاضی سال 94-95

چکیده

مقدمه

این مطالعه در بیماران مبتلا به لوسمی حاد میلوئید به منظور بررسی اثر دوز بالاتر دانوروبیسین در القا پاسخ کامل ، میزان بقا کلی، و نیز میزان بقای از بیماری و بررسی عوارض درمان انجام شده است.

روش مطالعه

در این مطالعه مشاهده ای هم گروهی اطلاعات مربوط به بیماران لوسمی حاد میلوئید تازه تشخیص داده شده 15 تا 60 سال واجد شرایط که تحت درمان القایی با رژیم 7+3 با استفاده از سیتارابین (100 mg/m²/d) روزانه به مدت هفت روز و دانوروبیسین بادوز بالا (90 mg/m²/d) به صورت روزانه به مدت سه روز قرار گرفتند ؛ مورد مطالعه قرار گرفته و جمع آوری شد. اطلاعات مربوط به گروه شاهد هم به صورت گذشته نگر از بیماران با شرایط مشابه که تحت درمان با رژیم 7+3 با دوز دانوروبیسین (45 mg/m²/d) قرار گرفته بودند، جمع آوری شد.

نتایج:

دو گروه از نظریافته های دموگرافیک و آزمایشگاهی یکسان بودند. ارتباط معناداری از نظر آماری بین نوع درمان و میزان القای پاسخ کامل به طور کلی و یا در طی دوره اول درمان القایی وجود نداشت. همچنین تفاوت معناداری در میزان کلی بقا و در میزان بقای عای از بیماری در بین بیماران در دو گروه وجود نداشت. از نظر عوارض درمان عمده ترین عارضه دانوروبیسین عارضه قلبی است از بین بیماران گروه درمان ، تنها یک بیمار شواهد کاهش عملکرد قلب را داشته است.

نتیجه گیری:

با توجه به جمعیت محدود این مطالعه و نتایج حاصل از مطالعات دیگر، لازم است در این ارتباط مطالعات بزرگتر با جمعیت بیشتر انجام شود.

کلمات کلیدی:

دانوروبیسین، سیتارابین، درمان القایی، بقا کلی، بقا عاری از بیماری